

בש"פ 1680/20 - מדינת ישראל נגד נעמאן אבו זניד

בבית המשפט העליון

בש"פ 1680/20

בש"פ 1744/20

לפני:

כבוד השופט ג' קרא

מדינת ישראל

המבקשת בבש"פ 1680/20

והמשיבה בבש"פ 1744/20:

נגד

נעמאן אבו זניד

המשיב בבש"פ 1680/20

והעורר בבש"פ 1744/20:

בקשה רביעית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק

סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),

התשנ"ו-1996

תפ"ח 18-11-3630 - בית המשפט המחוזי בירושלים

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים

בתיק מ"ת 18-11-3636 מיום 25.2.2020 שניתנה

על ידי כב' השופט אלכסנדר רון

ט"ז באדר התש"ף (12.3.2020)

תאריך הישיבה:

עו"ד רוני זלושינסקי

בשם המבקשת בבש"פ 1680/20

עו"ד ירון גיגי; עו"ד שלמה גיגי

והמשיבה בבש"פ 1744/20:

בשם המשיב בבש"פ 1680/20

והעורר בבש"פ 1744/20:

החלטה

1. בפניי שתי בקשות הנוגעות למעצרו של המשיב. האחת, בש"פ 1680/20 שעניינה בקשת המבקשת להארכת מעצרו של המשיב בפעם הרביעית מעבר לתשעה חודשים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו-1986 החל מיום 13.3.2020 וזאת למשך 90 ימים או עד למתן פסק דין בתפ"ח 11-18-3630 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם; השניה, בש"פ 1744/20 שהינה ערר המשיב על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט א' רון) מיום 25.2.2020, בגדרה נדחתה בקשת המשיב שבית המשפט יעיין בראיות מטעמו במעמד צד אחד וזאת כדי להזים מידע מודיעיני שהוגש מטעם המבקשת במעמד צד אחד המצוי בבסיס החלטת מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו וכן ערר על דחיית בקשתו לעיון חוזר בבחינת חלופת מעצר.
2. זו הפעם הרביעית בה מתבקשת הארכת מעצרו של המשיב, לפי סעיף 62 לחסד"פ על רקע כתב אישום שהוגש נגדו לבית המשפט המחוזי בירושלים, שייחס לו ביצוע עבירות רצח ושיבוש מהלכי משפט בגין אירוע משנת 2001. כפי שצינתי בהחלטתי מיום 15.12.2019 בבש"פ 8021/19 ובהמשך להחלטה מפורטת של בית משפט זה בבש"פ 1787/19 (כב' השופט י' אלרון) מיום 28.3.2019, הרקע להגשת כתב האישום הינו קשר רומנטי שהיה למשיב עם גיסתו, כרימה שמה (להלן: כרימה). על רקע זה חנק המשיב את בעלה של כרימה והשליך את גופתו במדרון בצדי הדרך. כל זאת, כאשר כרימה ישבה ברכב בעת הרצח וצעקה למשיב שיחדל ממעשיו. עוד נטען, כי המשיב איים על כרימה שלא תספר לאיש על שאירע והורה לה לספר למשטרה ולבני המשפחה כי אלמונים לקחו את המנוח בזמן שטיילה עימו. כרימה הינה עדת התביעה המרכזית עליה נשען כתב האישום והודעתה המפלילה היא הראיה המרכזית בתיק. יוער, כי במרוצת השנים מסרה כרימה מספר גירסאות סותרות להודעתה הנ"ל.
3. בית המשפט המחוזי שדן בבקשת המעצר קבע בהחלטתו מיום 8.1.2019, כי נגד המשיב קיימות ראיות לכאורה ועילת מעצר, אולם, לנוכח חלוף הזמן וחולשת הראיות, ביקש לבחון חלופת מעצר. לאחר שהונח בפני בית המשפט תסקיר שהמליץ על שחרור המשיב לחלופת מעצר בפיקוח ובתנאים נוספים של אי יצירת קשר עם כרימה, הציגה המבקשת בפני בית המשפט המחוזי מידע מודיעיני במעמד צד אחד הנוגע לעילת המעצר ממנו עולה, חשש ממשי שהמשיב יבקש למנוע את עדותה של כרימה ולו במחיר פגיעה בה. בפרפרזת החומר המודיעיני שהוצג נכתב, כי המשיב נשמע אומר כי "יש כוונתו למנוע בכל מחיר את עדותה של עדת התביעה נגדו וכי במקרה הצורך אף יעשה את מה שעשה לבעלה", על בסיס קיומו של חשש לפגיעה בכרימה ומניעת עדותה, האריך בית המשפט המחוזי את מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.
4. שלוש בקשות להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחסד"פ נדונו בפני בית משפט זה. בהחלטה האחרונה שניתנה על ידי בבש"פ 8021/19 ביום 15.12.2019 ולאחר שעיינתי במידע המודיעיני, ושמעתי את נציגת באת כוח המבקשת במעמד צד אחד, קבעתי כי:
"העיון בחומר המודיעיני מבסס קיומו של איום קונקרטי שנועד למנוע את עדותה של כרימה בבית המשפט בכל דרך לרבות, על ידי פגיעה פיזית בה. החשש לפגיעה בכרימה לאחר תום עדותה, אותו העלתה המבקשת, ולו שותפה כרימה, הינו חשש מובנה הנובע מהערכת הסיטואציה והטבע האנושי. לאור טיב המידע המודיעיני, מהימנותו הגבוהה, ממנו עולה כי המשיב עלול לפגוע בכרימה על מנת למנוע את עדותה בבית המשפט, אינני נכון לעת הזו לשקול כל חלופת מעצר, במיוחד לאור העובדה שכרימה מצויה בעיצומה של עדותה בבית המשפט. ככל שכרימה לא תסיים את עדותה בבית המשפט, המידע המודיעיני יהיה רלוונטי גם בחלוף הזמן, ויעמוד לרועץ נגד כל בקשה לשקילת חלופת מעצר."

...

ככל שתסתיים עדותה של כרימה, יכול המשיב לפנות לבית המשפט בבקשה לעיין מחדש באפשרות לשחרורו בחלופת מעצר".

5. עדותה של כרימה (המשך חקירתה הנגדית) היתה אמורה להישמע במועדים שבית המשפט קמא קבע לכך בימים 20.1.2020, 21.1.2020, 10.2.2020 ו- 25.2.2020. אך נוכח טענת ההגנה לחסרים בחומרי חקירה שלא הועברו להגנה, קבע בית המשפט המחוזי כי המבקשת תפעל במהרה להסרת המחדל על מנת לאפשר המשך חקירתה הנגדית של כרימה. בעקבות מחדל זה בוטלו שני מועדי ההוכחות בימים 20.1.2020 ו- 21.1.2020. ביום 10.2.2020 וביום 25.2.2020 נמשכה חקירתה הנגדית של כרימה ומשזו לא הסתיימה, קבע בית המשפט ארבעה מועדי הוכחות נוספים לימים 5.5.2020, 6.5.2020, 13.5.2020 ו- 3.6.2020.

6. בעקבות ההתפתחויות המפורטות לעיל, הגיש בא כוח המשיב ביום 27.1.2020 בקשה לעיין חוזר בהחלטת המעצר וזאת נוכח שינוי נסיבות - חלוף הזמן, ביטול שני מועדי הוכחות בעטיו של מחדל המבקשת וכן קיומן של ראיות הזמה חדשות היכולות לכרסם במידע המודיעיני שביסס את עילת המעצר בגין החשש לפגיעה בכרימהומניעת עדותה כשאת ראיות ההזמה מבקש המשיב להציג בפני בית המשפט במעמד צד אחד.

7. בהחלטתו מיום 25.2.2020 דחה בית המשפט המחוזי את בקשת המשיב לעיין בראיות ההזמה ואת הבקשה לעיין חוזר בהפנותו לדברים שכתבתי בהחלטתי מיום 15.12.2019 בבש"פ 8021/19. במסגרת יתר טענותיו בערר עתר המשיב להורות לבית המשפט המחוזי לעיין בראיות ההזמה מטעמו במעמד צד אחד. לחילופין, שאעיין בראיות ההזמה ואשקול את השפעתן, ככל שישנה כזו, על עילת המעצר, ולהורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בשל התמשכות ההליך נגדו. כמתבקש מהאמור, המשיב התנגד לבקשת המבקשת להארכת מעצרו ברביעית.

8. במעמד הדיון שהתקיים לפני בשתי הבקשות במאוחד, ולאחר ששמעתי את טענות באי כוח הצדדים, קיימתי דיון במעמד צד אחד במהלכו הציג בפני בא כוח המשיב את ראיות ההזמה מטעמו. בהמשך קיימתי דיון במעמד בא כוח המבקשת בלבד, במהלכו הוא שב והציג את מכלול המידע המודיעיני המבסס את עילת המעצר. לאחר העיון במכלול המידע המודיעיני וראיות ההזמה שהוצגו על ידי בא כוח המשיב לא השתכנעתי כי חל כרסום במידע המודיעיני המצוי בבסיס החלטת המעצר בעילת החשש לשיבוש המצדיק שקילה מחדש של אפשרות שחרורו של המשיב לחלופת מעצר (פרוטוקול הדיון במעמד צד אחד, לרבות החומר המודיעיני וראיות ההזמה הוכנסו למעטפה סגורה שהופקדה בכספת בית המשפט כאן).

9. אכן, תקלה חמורה נפלה מלפני המבקשת בכך שלא העמידה לרשות ההגנה את מלוא חומרי החקירה הרלוונטיים כשבעטייה של תקלה זו בוטלו שני מועדי הוכחות מתוך ארבעה שנועדו לשמיעת וסיום עדותה של כרימה, מה שהאריך הלכה למעשה את משך עדותה של כרימה וכמתבקש מכך את המשך מעצרו של המשיב. אך בבואי לשקול את מכלול התנהגות הצדדים והשפעתה על התמשכות ההליך, איני יכול להתעלם מהדברים שכתבתי בהחלטתי מיום 15.12.2019 בפסקה 10, כאשר יש מידה לא מבוטלת להגנה בעניין התמשכות ההליכים ובמיוחד התמשכות עדותה של כרימה.

10. משכך, ועל אף התקלה החמורה, ובהינתן החשש הממשי להשפעה על עדותה של כרימה, לשיבוש מהלכי המשפט וחרף מורת רוחי הרבה מהתמשכות ההליך הנוגע לשמיעת וסיום עדותה של כרימה - עדת התביעה המרכזית,

אינני סבור כי בשלה העת לשקילה מחדש של חלופת מעצר בעניינו של המשיב וזאת בהמשך לדברים שכתבתי בהחלטה בבש"פ 8021/19 "שככל שכרימה לא תסיים את עדותה בבית המשפט, המידע המודיעיני יהיה רלבנטי גם בחלופי הזמן ויעמוד לרועץ נגד כל בקשה לשקילת חלופת מעצר". משכל בקשה לחלופת מעצר מותנית בסיום עדותה של כרימה, טוב יעשו הצדדים ובית המשפט לקידום שמיעת וסיום עדותה, לרבות קביעת מועדים נוספים.

לאור כל האמור, אני מקבל את הבקשה ומורה על הארכת מעצרו של המשיב ב- 90 ימים, החל מיום 13.3.2020, או עד למתן פסק-דין בתפ"ח 3630-11-18 של בית-המשפט המחוזי בירושלים, הכל לפי המוקדם. כמתבקש מהאמור, הערר בבש"פ 1744/20 נדחה.

ניתנה היום, י"ט באדר התש"פ (15.3.2020).

ש ו פ ט